

Jeg skal også sige, at der ikke kommer noget forslag til vedtagelse, men jeg håber, at de enkelte partier vil komme med nogle klare og markante udmeldinger om sagen, ligesom jeg selvfølgelig også regner med, at forskningsministeren vil gøre det samme.

Jeg glæder mig til en god debat.

Besvarelse

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil gerne takke samtlige Folketingets partier for at have taget initiativ til denne vigtige debat, et initiativ, der kan øge ligestillingen blandt det fastansatte videnskabelige personale, mellem mænd og kvinder.

Der er ingen tvivl om, at det kan være med til at styrke kvaliteten i dansk forskning og kan være med til at styrke – skal vi sige – en hensigtsmæssig intern kultur på vore universitetsinstitutioner.

Først og fremmest en lille status over, hvor vi er, hvordan situationen ser ud p.t. Her skal vi tilbage til forskningsstatistikken, der i 1995 – det er de seneste tal, vi har – viste, at der var ca. 22.200 forskere i Danmark, heraf var 4.100 kvinder, dvs. en kvindeandel på ca. 18 pct., fordelt med 23 pct. i den offentlige sektor og 14 pct. i dansk erhvervsliv.

Blandt det fastansatte personale på universiteterne udgør kvinder i dag 19 pct. af lektorerne, 34 pct. af adjunkterne, men kun 7 pct. af professorerne. Derimod udgør kvinderne ca. 26 pct. af personalet i de supplerende stillingskategorier, det vil blandt andet sige forskningsprofessorer, forskningslektorer og forskningsadjunkter.

Kvindeandelen varierer imidlertid meget mellem de forskellige forskningsområder. I 1996 var kvindeandelen inden for teknisk videnskab f.eks. kun 4 pct., men betydelig højere inden for humaniora, hvor 30 pct. af det fastansatte videnskabelige personale var kvinder.

For alle forskningsfelter er kvindeandelen dog øget i løbet af 1990'erne. Det går fremad. Antallet af kvindelige adjunkter er i perioden 1993-1996 steget fra 25 pct. til 34 pct., andelen af kvindelige lektorer fra 17 pct. til 19 pct. og andelen af kvindelige professorer fra 4 pct. til 7 pct.

En undersøgelse af stillingsbesættelserne i perioden 1995-1996 viser i øvrigt, at hvis først kvinder søger videnskabelige stillinger, og hvis

de bliver bedømt kvalificeret, så er der en stor chance for, at de opnår ansættelse. Det er sket i 49 pct. af tilfældene. Man kan sige, det er et statistisk fænomen, idet der naturligvis, som jeg omtalte før, er enorm forskel på, hvilke stillingskategorier der er tale om.

I dag er der altså næsten ligelig kønsfordeling i nyansættelser, hvor der er reel konkurrence om stillingerne, kan vi konkludere, men som sagt er der stor forskel på, hvilke stillingskategorier der tales om.

Fordelt på de forskellige stillingskategorier viser tallene, at kvinder i 1995-1996 fik 51 pct. af adjunktstillingerne, 53 pct. af lektorstillingerne og 27 pct. af professorstillingerne. I alt tegnede kvinder sig for 27 pct. af de nyansatte adjunkter, lektorer og professorer i perioden 1995-1996.

Når det alligevel går så langsomt med at få udjævnet den skæve kønsfordeling blandt universiteternes videnskabelige personale, skyldes det blandt andet, at kvindelige forskere kun søger knap halvdelen af de opslåede stillinger. Det handler derfor om at få flere kvinder til at søge flere videnskabelige stillinger. Den stigende kvindeandel i rekrutteringspotentialet giver dog et begrundet håb om, at udviklingen vil vende i løbet af en overskuelig årrække.

Ser man f.eks. på udviklingen inden for forskeruddannelsen, synes jeg, der er grund til betydelig optimisme. Langt oppe i 1980'erne blev der uddannet under 200 ph.d.'ere om året, heraf lå kvindeandelen og svingede mellem 25 til 40 færdiguddannede kvindelige ph.d.'er om året. I 1995-1996 blev der uddannet ca. 700 ph.d.'er om året, heraf over 200 kvindelige ph.d.'er. Og den samlede produktion vil højst sandsynlig vokse i de kommende år med 100-200 ph.d.'er om året.

Især på kvindesiden er der tale om en dramatisk positiv udvikling på under en 10-årig periode, en udvikling, som i øvrigt er i god overensstemmelse med de kvindelige studerendes fremmarch det sidste årti inden for de videregående uddannelser.

Selv om der endnu ikke har vist sig den samme bredde i kvindernes uddannelsesudvalg, som jeg var inde på for et øjeblik siden, som i mændenes, så er det dog tilfredsstillende at konstatere, at vi inden for humaniora, sundhedsvidenskab, jordbrug og veterinærområdet stort set i perioden 1993-1995 har opnået køns-mæssig balance blandt de indskrevne ph.d.-studerende.